

Kirpinin Kâğıt Tacı

Çınar BİBER

Kirpinin Kâğıt Tacı

Çınar BİBER

Güneşli bir orman açıklığında, Harry adında küçük bir kirpi altın renkli bir kâğıt taç buldu. Tacın sivri uçları ve minik yıldız desenleri vardı, tam da kulaklarının arasına oturuyordu. Harry tacı başına taktı ve kocaman, gururlu bir gülümsemeyle gülümsedi. 'Ben Kral Harry'yim!' diye ağaçlara duyurdu. Kuşlar cıvıladı, yapraklar hışırdadı, sanki sadece onu alkışlıyorlardı.

Harry bir orman oyunu sahnelemeye karar verdi. Kral o olacaktı ve her şeyi tek başına oynayacaktı. Kraliyet selamını ve derin, önemli sesini çalıştı. 'Ormanın gördüğü en iyi kral olacağım,' dedi. Yuvarlak, krem uçlu göğsünü kabarttı ve yosunlu kütüğün üzerinde bir aşağı bir yukarı yürüdü.

Tavşan hoplayarak geldi, pembe içli uzun kulakları seğiriyordu. Kırmızı boyun atkısını ve mavi düğmeli yeleğini giymişti. 'Bir oyun! Ben de katılabilir miyim?' diye sordu. 'Şarkı söyleyip dans edebilirim!' Harry başını salladı. 'Hayır, hayır,' dedi. 'Bu tek kirpilik bir gösteri. Kral benim ve her şeyi ben yaparım.' Tavşanın kulakları sarktı, ama izlemek için kaldı.

Sincap bir ağaçtan aşağı koşturdu, gür kıvı kahverengi kuyruęu sallanıyordu. Yeşil meşepalamudu başlığını giymişti ve aksesuarlarla dolu minik kahverengi bir çantası vardı. 'Taç için meşepalamutlarım, pelerin için yapraklarım var!' dedi. 'Yardım edebilir miyim?' Harry kaşlarını çattı. 'Yardıma ihtiyacım yok,' dedi. 'Kral her şeyi kendi yapar.' Sincap iç çekti ve Tavşanın yanına oturdu.

Baykuş sessizce süzölüp alçak bir dala kondu. Altın gözlükleri parıldadı, mor şalı dalgalandı. 'Harry,' dedi sakın, bilge sesiyle, 'arkadaşlarla oynanan bir oyun daha eğlencelidir.' Harry minik patisini yere vurdu. 'Hayır! Kral benim ve tek başıma yapacağım!' Sırtını döndü ve kraliyet selamını yeniden çalıştı.

Harry oyununa başlamaya çalıştı ama bir şeyler ters gibiydi. El salladı, ama ona karşılık verecek kimse yoktu. Repliklerini söyledi, ama açıklık boş ve sessiz hissettiriyordu. Küçük bir şarkı söyledi, ama kulağa küçük ve yalnız geliyordu. 'Kral olmak tek başına pek eğlenceli değil,' diye fısıldadı. Kâğıt tacı başında ağırlaşmıştı.

Tavşan Sincaba fısıldadı, 'Oyunu birlikte daha güzel yapabiliriz.' Sincap başını salladı ve aksesuar çantasını gösterdi. Baykuş büyük kehribar gözlerini kırıştırdı ve 'Ona tekrar soralım. Belki bu sefer dinler,' dedi. Çenesi patilerinin üstünde kütükte oturan Harry'ye parmak uçlarında yaklaştılar.

Tavşan öne hopladı. 'Harry, oyunun için fikirlerimiz var,' dedi nazıkçe. 'Ben mutlu bir şarkı söyleyebilirim, Sincap da meşe palamutlarıyla ritim tutabilir.' Sincap çantasını kaldırdı. 'Ben de yaprak şapkalı bir soytarı olabilirim!' Harry hayır demeye başladı, ama sonra durdu. Arkadaşlarının umutlu yüzlerine baktı.

Harry derin bir nefes aldı. 'Belki bana fikirlerinizi anlatabilirsiniz,' dedi yavaşça. Tavşanın kulakları dikleşti. 'Bir şarkımız ve dansımız olabilir,' dedi. 'Ben de bayrak sallayabilirim,' diye ekledi Sincap. Baykuş gülümsedi. 'Ben de anlatıcı olabilirim,' dedi. Harry her kelimeyi dinledi ve yuvarlak gözleri kocaman açıldı.

Harry başını salladı. 'Kulağa güzel bir oyun gibi geliyor,' dedi. 'Kral arkadaşlarını dinlemeli.' Kâğıt tacını çıkardı ve ona baktı. 'Ama hâlâ kral olmak istiyorum,' dedi. 'Elbette,' dedi Baykuş. 'İyi bir kral dinler.' Böylece hep birlikte bir daireye oturdular ve orman oyunlarını birlikte planladılar.

Arkadaşlar bir takım olarak çalıştılar. Tavşan zıplayan bir dans ve neşeli bir şarkı çalıştı. Sincap meşe palamutlarını birbirine vurarak ritim tuttu ve yaprak bayrak salladı. Baykuş, tacını paylaşan iyi kalpli bir kral hakkında bir hikâye yazdı. Harry kraliyet selamını çalıştı ve repliklerini yüksek ve net bir sesle söyledi. Hep birlikte birbirlerine yardım ettiler.

Oyun günü, orman hayvanları yosunlu kütüğün etrafında toplandı. Baykuş mor şalıyla dimdik durdu ve 'Dinleyen Kralın Hikâyesi!' diye duyurdu. Tavşan şarkı söyledi ve dans etti, kırmızı atkısı dönüyordu. Sincap meşe palamutlarına vurdu ve bayrağını salladı. Harry kâğıt tacını taktı ve kral rolünü oynadı.

Harry repliklerini kocaman bir gülümsemeye söyledi. 'Bir kral arkadaşlarını dinlemeli!' diye ilan etti. Sonra Tavşan ve Sincap da kütüğe yanına geldiler ve hep birlikte neşeli bir şarkı söylediler. Seyirciler alkışladı ve tezahürat yaptı. Harry içten içe sıcacık ve gururlu hissetti, kâğıt tacı da tam kulaklarının arasına oturmuştu.

Oyundan sonra bütün hayvanlar ormanın en güzel oyunu için tezahürat yaptı. 'Yaşasın Kral Harry!' diye bağıldılar. Harry derin bir reverans yaptı. 'Yaşasın arkadaşlarım!' dedi. 'İyi bir kral dinler, güzel bir oyun da birlikte yapılır.' Tavşan ve Sincap ona sarıldı, Baykuş da bilgece başını salladı.

O günden sonra Harry kâğıt tacını yalnızca arkadaşlarıyla oynarken taktı. Dinlemenin bir kralı iyi kalpli, bir oyunu da neşeli yaptığını öğrendi. Orman arkadaşları sık sık birlikte gösteriler düzenledi ve herkesin her zaman bir rolü oldu. Harry'nin tacı biraz daha buruştu, ama gülümsemesi daha da büyüdü.

Ve ormana yeni bir hayvan geldiğinde Harry, 'Oyunumuza katılmak ister misin? Herkesin fikirlerini dinleriz,' derdi. Sonra hep birlikte şarkı söyler, dans eder ve takım olarak oynarlardı. Kâğıt taç hâlâ Harry'nin kulaklarının arasında dururdu; en iyi kralların arkadaşlarını dinlediğinin bir hatırlatıcısı olarak.